

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Ireland (Ierland) op 16 augustus 2011 — Margaret Kenny e.a./Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Finance, Commissioner of An Garda Síochána

(Zaak C-427/11)

(2011/C 311/41)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Ireland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Margaret Kenny, Patricia Quinn, Nuala Condon, Eileen Norton, Ursula Ennis, Loretta Barrett, Joan Healy, Kathleen Coyne, Sharon Fitzpatrick, Breda Fitzpatrick, Sandra Hennelly, Marian Troy, Antoinette Fitzpatrick, Helena Gatley

Verwerende partijen: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Finance, Commissioner of An Garda Síochána

Prejudiciële vragen

- 1) In omstandigheden waarin op het eerste gezicht sprake is van indirecte discriminatie in beloning op grond van geslacht, in strijd met artikel 141 (thans artikel 157 VWEU) en richtlijn 75/117/EEG van de Raad ⁽¹⁾, moet de werkgever dan, om het bestaan van een objectieve rechtvaardiging aan te tonen, een rechtvaardiging leveren betreffende:
 - a) het inzetten van de referentiepersonen voor de betrekkingen die zij uitoefenen;
 - b) de betaling van een hoger loon aan de referentiepersonen; of
 - c) de betaling van een lager loon aan verzoeksters?
- 2) In omstandigheden waarin op het eerste gezicht sprake is van indirecte discriminatie in beloning op grond van geslacht, moet de werkgever dan, om het bestaan van een objectieve rechtvaardiging aan te tonen, een rechtvaardiging leveren betreffende:
 - a) de specifieke door verzoeksters vermelde referentiepersonen en/of
 - b) de betrekkingen van referentiepersonen in het algemeen?
- 3) Indien vraag 2(b) bevestigend wordt beantwoord, is de objectieve rechtvaardiging dan geleverd, ondanks het feit dat een dergelijke rechtvaardiging niet op de gekozen referentiepersonen van toepassing is?
- 4) Heeft de Labour Court blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting van het gemeenschapsrecht, door te stellen dat het „belang van goede arbeidsverhoudingen” in aanmerking kan worden genomen bij de beslissing of de werkgever het verschil in beloning objectief kan rechtvaardigen?

- 5) In omstandigheden waarin op het eerste gezicht sprake is van indirecte discriminatie in beloning op grond van geslacht, kan een objectieve rechtvaardiging dan worden geleverd door verweerders beroep op de bezorgdheid over de arbeidsverhoudingen? Is een dergelijke bezorgdheid van enig belang voor het onderzoek van een objectieve rechtvaardiging?

⁽¹⁾ Richtlijn 75/117/EEG van de Raad van 10 februari 1975 betreffende het nader tot elkaar brengen van de wetgevingen der lidstaten inzake de toepassing van het beginsel van gelijke beloning voor mannelijke en vrouwelijke werknemers (PB L 45, blz. 19).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) op 16 augustus 2011 — Purely Creative Ltd e.a./Office of Fair Trading

(Zaak C-428/11)

(2011/C 311/42)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Purely Creative Ltd, Strike Lucky Games Ltd, Winners Club Ltd, McIntyre & Dodd Marketing Ltd, Dodd Marketing Ltd, Adrian Williams, Wendy Ruck, Catherine Cummings, Peter Henry

Verwerende partij: Office of Fair Trading

Prejudiciële vragen

- 1) Omvat de verboden praktijk omschreven in punt 31 van bijlage 1 bij richtlijn 2005/29/EG ⁽¹⁾ een verbod voor ondernemingen om consumenten te informeren dat zij een prijs of een ander soortgelijk voordeel hebben gewonnen, wanneer de consument feitelijk wordt gevraagd kosten te maken, zij het ook van minimale omvang, voor het reclameren van de prijs of een ander soortgelijk voordeel?
- 2) Indien de onderneming de consument een reeks opties aanbiedt voor het reclameren van de prijs of een ander soortgelijk voordeel, wordt dan punt 31 van bijlage 1 geschonden indien het verrichten van welke handeling ook in verband met de methoden voor het reclameren daarvan kosten meebrengt voor de consument, ook indien deze gering zijn?
- 3) Indien er geen sprake is van strijd met punt 31 van bijlage 1 wanneer aan de wijze van reclameren slechts minimale kosten voor de consument verbonden zijn, hoe dient de nationale rechter dan te beoordelen of dergelijke kosten minimaal zijn? Moeten dergelijke kosten meer in het bijzonder volkomen noodzakelijk zijn zodat